

Velký a mocný Přemožitel'

57-0421S, Jeffersonville, IN
(THE GREAT AND MIGHTY CONQUEROR)

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať ráz простého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázní je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Veľký a mocný Premožiteľ

(THE GREAT AND MIGHTY CONQUEROR)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v nedeľu 21.4.1957 v Jeffersonville, IN

¹ Dobré ráno, veľmi veselé Veľkonočné sviatky vám všetkým. Toto je jeden z najväčších dní na pamiatku vzkriesenia nášho Pána. Je to jeden z najväčších dní v celej histórii sveta. To je vzkriesenie. A sme tak šťastní, že sme tu dnes ráno v tento veľký deň. A vidieť vychádzať slnko a vzhádzať kvety zo zeme, to všetko hovorí o Veľkej noci. A teraz skloňme len na chvíľu svoje hlavy.

² Otče, Bože, prichádzame do Tvojej prítomnosti. A my očakávame na Teba, že nám dnes ráno udeľíš trochu extra požehnaní z neba, nejaký malý dotyk Veľkej noci v našich vlastných dušiach, že keď odtiaľto odídeme, budeme môcť povedať ako tí, ktorí išli do Emauz, „Či naše srdcia nehořeli kvôli Jeho prítomnosti?“ Lebo to prosíme v Jeho Mene a na Jeho slávu. Amen.

³ V poslednej knihe, v 28. kapitole Evanjelia svätého Matúša a v 7. verši by som chcel čítať toto ako text, keď ideme do tejto bohoslužby.

A rýchlo choďte a povedzte jeho učeníkom, že vstal z mŕtvych. A hľa, on ide pred vami do Galiley; tam ho uvidíte: hľa, hovoril som vám.

Bolo vydaných mnoho veľkých poverení pre ľudí a národy na tejto zemi. Ale nikdy nebolo dané také dôležité poverenie ako toto, „Choďte, povedzte Jeho učeníkom, že vstal z mŕtvych.“ To je veľké poverenie. A jediný spôsob, ako to mohlo byť dané, bolo to, že najprv muselo byť veľké premoženie.

⁵ Boli ľudia v našich dňoch a v tých dňoch, ktoré už prešli, a v tých veľkých dejinách tohoto sveta a na jeho širokých bojových poliach; bolo mnoho veľkých premožiteľov, mnoho veľkých vecí, ktoré boli urobené pre ľudskú rasu.

Rozmýšľam napríklad, ako som dnes ráno prišiel, vstával som skoro a nemal som veľmi príležitosť študovať, pretože som včera večer nevedel, ako si dnes rozdelíme služby, pastor a ja. Ale cestou sem som premýšľal, čo bude to najlepšie, čo budem môcť povedať dnes ráno

Jeho ľuďom, aby si mohli vziať ako posolstvo. Pomyslel som na toto, „Choď a povedz Jeho učeníkom.“

No, Jeho učeníci sú Jeho nasledovníci. „Učeník“ je „ten, ktorý nasleduje“. A myslel som na túto tému „Veľký a mocný Premožiteľ.“

⁷ A rozmýšľajúc o tom, koľko veľkých premožiteľov máme na tomto svete a aké veľké veci urobili, aby ďalej napredovali a zlepšili spôsob života ľudí. Myslel som na toho veľkého Napoleona v jeho dňoch, ako nebol úplne Francúz, ale mal niečo vo svojej mysli. Najprv pohrdol Francúzskom; nemal ho rád. On prišiel z ostrovov. Ale on mal v mysli myšlienku, že jedného dňa zvíťazí. A ten dôvod, prečo mal tieto veci vo svojej mysli, bolo to, že musel mať niečo, na čom mohol pracovať.

Platí to pre každého človeka: Predtým, ako urobíte určitú prácu, musíte mať nejaký motív, nejakú alternatívu, niečo, na čom pracujete, za nejakým pracovným účelom, niečo, na čom pracujete.

⁹ A ako všetci vieme, keď vezmeme históriu Hitlera, alebo nie Hitlera, ale Napoleona, že on išiel pomocou mesiaca a cez striedanie hviezd. Pracoval takým spôsobom a očakával, pretože to tak raz urobil a zvíťazil. A prišiel do Francúzska a stal sa veľkým bojovníkom. Mnohých mužov usmrtil, pretože s ním nesúhlasili. A očistil celú svoju krajinu od všetkého, čo bolo proti nemu. On to jednoducho absolútne vymazal, pretože to tak musel mať. Ak by to tak nemal, bolo by po celý čas niečo proti nemu a jeho veľkému plánu, ktorý mal vo svojej mysli. Jeho vlastný život by bol v stávke, a tak musel mať celé svoje kráľovstvo tak dokonalé, ako len mohol.

¹⁰ Teraz myslím na niečo a myslím, že vidíte, na čo poukazujem, to je ten veľký Víťaz, na ktorého myslím. Všetko v Jeho Kráľovstve musí byť pre Neho. To musí byť pre Neho všetko: srdce, duša i telo. Proti Nemu nemôže byť nič. Čokoľvek by bolo proti Nemu, On by to musel odmietnuť. On musí mať pre Seba úplne všetko.

¹¹ A keď Napoleon vzal do ruky zbrane, delá, pušky, muškety, meče. A on vyšiel s touto jednou myšlienkou, že on dobije svet. A to skutočne vo veku tridsaťtri rokov urobil. Keď bol mladým mužom, bol zástanca prohibície. A jeho veľká sláva ho urobila takým extravagantným; až sa mu to dostalo na nervy a zomrel vo veku tridsaťtri rokov ako alkoholik. Nedokázal uniesť tú popularitu.

A myslím, že tento človek, ktorý v tomto veku, keď mal tridsaťtri rokov, si podmanil svet a kvôli svojej sláve zomrel ako alkoholik a stratil ten princíp, za ktorý bojoval. On bol ten typ, alebo nie typ, povedal by

som, ale on bol diablovým nástrojom. A snažil sa poraziť svet a on v tridsiatich troch rokoch zlyhal.

¹² Ale, ó, tento veľký, mocný Bojovník, o ktorom hovorím, v tridsiatich troch rokoch porazil všetko, čo bolo na zemi a v pekle. V tridsiatich troch rokoch, veľký a mocný Dobyvateľ...

Mám na mysli veľké boje, ktoré sa odohrali na bojovom poli. Poznáme záver Napoleona, on prišiel ku svojmu koncu vo Waterloo. Prednedávnom som mal privilégium prezrieť si napodobeniny pozostatkov jeho vozov, jazdcov a mužov tak, ako ležali na bojisku. A vozy sa tam hromadili, kolesá sa lámali na planinách, kde je urobená táto veľká ukážka.

A aký je to kontrast, keď si všimneme toho človeka v tridsiatich troch rokoch a tú potupu, ktorá tam leží, je to v pamätníku jeho veľkého boja a dobývania; a potom môžeme ísť do Jeruzalema a pozrieť sa na prázdny hrob ako pamiatku veľkého a mocného Víťaza.

¹⁵ Viete, je niečo na dobývaní. Ak máme niečo, za čo bojujeme, ak je v našom tele choroba a bojujeme medzi životom a smrťou, aké je to len víťazstvo, keď vidíme, že je to už porazené. Ak bojujeme proti nejakému ťažkému zvyku alebo niečomu veľkému, čo nás sužuje, keď nakoniec mávajú veľké vlajky a my sme to dobyli, aký pocit nám to vo vnútri dáva, lebo potom môžeme byť premožiteľmi.

¹⁶ Myslím teraz na poslednú vojnu a na to, ako keď Hitler zaujal Varšavu. A Nemci si mysleli, že to bolo jedno z najväčších víťazstiev, aké mohlo byť, pretože ich veľký veliteľ Adolf Hitler naraz vo Varšave všetko potopil, strhol mosty a ten veľký most padol. V novinách sa nachádzali strhujúce obrázky pádu mosta. Nemci pochodovali ulicami a bili do bubnov, pískali do píšťal a tisíce lietadiel prelietali okolo neho, keď získal svoje prvé veľké víťazstvo. Vydal sa ako Alexander Veľký alebo Napoleon, aby si podmanil svet, ale kde skončil? V hanbe. Iste, on skončil v hanbe.

¹⁷ Pamätám si, keď stavali veľký Barmský priesmyk. Musí tam byť... Ak prešli cez horu... Sedia tu dnes ráno niektorí chlapci, ktorí možno prešli cez tento veľký priesmyk. Aká to bola veľká úloha. Koľko skutočnej práce bolo potrebnej a akú skutočnú prácu urobili. A koľko peňazí stálo vybudovanie Barmského priesmyku, milióny dolárov. Chlapci, ktorí pri tom prišli o život... Ale nakoniec po nejakom čase, keď bola dokončená posledná míľa cesty a keď bol celý ten priechod dokončený, ako ľudia len víťazne vykrikovali. Mali priesmyk, ktorým mohli prejsť cez hory, aby zvíťazili.

¹⁸ Rozmýšľam o ďalšom prechode, že jedného dňa to stálo Život nášho požehnaného Pána. Nebola to len cesta na zemi, ale bola to hradská cesta nazývaná „cesta svätosti“, kde nečistí neprejdú, ale len tí, ktorí sú označení. Iba tí, ktorí sú na tej strane, na ktorej je On, prejdú touto cestou.

¹⁹ Boli vyhrané veľké víťazstvá. Mnohí z nás si dnes dobre pamätajú Prvú svetovú vojnu. Pamätám si, keď som bol ešte malý chlapec: Môžem počuť tie píšťalky; dokonca i sediaci na poli zastavili kone a mávali klobúkmi. Kričali, vykrikovali. Čo sa stalo? Vojna sa skončila. Bolo vyhraté. Tá veľká ekonomika, za ktorú sme bojovali... konečne sme dosiahli víťazstvo.

²⁰ Myslím na túto poslednú svetovú vojnu. Býval som na druhej strane ulice. A keď píšťalky začali písať, ľudia vybehli do dvorov; ženy si dávali dolu zástery a mávali nimi vo vzduchu. V stromoch lietali guľky. Píšťalky pískali. Ulicami uháňali autá. Ľudia padli na kolená a dvíhali ruky. Kričali. Plakali. Prečo? Pretože vojna sa skončila. A tí požehnaní, drahí chlapci, ktorí boli za morom, sa k nim čoskoro opäť priplavia domov. Aké víťazstvo. Aký to čas a vzrušenie pre každé srdce. Čo za jubileum. V ten večer bol každý v takom rozporení, že ste mohli vojsť do reštaurácie a jesť a odísť a nezaplatiť to; to by bolo v poriadku. Mohli ste použiť auto niekoho iného; to by bolo v poriadku. Mohli ste si vypýtať, čo chcete, a pravdepodobne by ste to dostali. Prečo? Víťazstvo bolo dosiahnuté. Chlapci prichádzali domov. Bolo po všetkom.

²¹ A myslím, môj brat, že je to škoda, že také pocity nemôžu zostať stále. Ale dnes ráno je pre kresťana víťazstvo dosiahnuté. Zvoní zvon radosti. Vojna medzi Bohom a ľuďmi sa skončila. Máme víťazstvo.

Predtým, ako je možné získať nejaké víťazstvo, musí byť zaplatená veľká cena. Ó, aká cena. A niekedy je veľmi hlboká a robí veľké jazvy, trhá na kusy. Ale aby sme mali vrch, musíme mať údolie. Predtým, ako budeme môcť mať slnečné svetlo, musíme dostať dážď. Predtým, ako budeme môcť mať svetlo, musíme dostať noc. Predtým, ako budeme mať právo, musí byť bezprávie, inak by ste nikdy nevedeli, čo je zlé.

²³ Ale aby niekto premohol a zvíťazil v tom najväčšom boji, ktorý bol kedy vyhratý, Niekto zostúpil pred mnohými rokmi zo Slávy. A On neprijal na seba podobu anjela. Neprišiel ako nejaká veľká osoba. Ale On prišiel dokázať, že na vyhranie vojny nie sú potrebné muškety, guľky a atómové bomby. Obliekol sa do pokory ako malé dieťa a narodil sa v

jasliach. Nebolo ani miesto, kde by sa mohol narodiť, keď prišiel. Chcem, aby ste sa pozreli na ten odlišný spôsob boja, ktorý použil.

²⁴ No, Adamova rasa bola celá v zajatí. Bola bez nádeje, bez Boha, bez šance, bez milosrdenstva, bez čohokoľvek, čo by jej mohlo pomôcť. Veľkí nepriatelia z tých regiónov stratených v podsvetí ju zavreli do temnosti. Nebolo východiska. Nikto nemohol pomôcť. Nič sa nedalo robiť. Vyzeralo to ako úplná prehra.

Ale náš Hrdina, ktorý prišiel z výšok Slávy, zostúpil dolu... Lebo na zemi nebol nikto, kto by mohol túto prácu vykonať. Všetci boli, ako sa svetsky hovorí, na jednej lodi. Všetci sme sa narodili v hriechu, boli sme sformovaní v nepravosti, prišli sme na svet hovoriac lož. A nikto z nás si nemohol pomôcť. Stáli sme bezmocní, porazení, chaos na každej strane, všetci nejednotní. Nemohli sme zachovávať zákony a ceremónie; nájsť svoje slabosti, a tak ďalej, nedokázali sme to. A zdalo sa, že celá ľudská rasa je len ruinami.

²⁷ A potom prišiel On; Zostúpil dolu, pretože On bol na počiatku, Biblia povedala, „On bol Slovo.“ On bol Logos, ktoré vyšlo od Boha, a to Logos na počiatku bolo Slovo. A On sa stal Slovom. Potom, keď vystúpil v ten slávny deň Veľkej noci, stal sa nielen Slovom, ale stal sa Veľkňazom Svojho vlastného Slova. Ó, aká nádherná vec, brat Neville. Len sa zamyslite. On nie je len Slovo, ale On je Veľkňazom Svojho vlastného Slova. Ako by sme o tom mohli pochybovať? Ako by sme mohli kráčať k Nemu a neveriť, že dostávame to, o čo prosíme? Lebo On je Slovo a je prostredníkom Slova. Logos sa stalo Slovom a Slovo sa stalo telom; a to isté telo, ktoré bolo Slovom, bolo prijaté do Slávy, a teraz je Veľkňazom, ktorý sa Sám prihovára za Svoje Slovo.

To je to, čo je potrebné. To je ten materiál, ktorý má Cirkev. Čo za zbraň. Nikdy nebola taká zbraň. On bol Slovom. A keď prišiel, narodil sa v jasliach. Prišiel, aby použil zbraň I-á-s-k-y, lásky, aby premohol svet. Nie s guľkami z armády, nie s guľometmi a tankmi, ale On prichádza iným spôsobom. Prišiel vo forme lásky. On bol Božou láskou.

²⁹ Raz som si ako malý chlapec myslel, že Kristus ma miloval a Boh ma nenávidel, pretože Kristus za mňa zomrel, ale že Boh mal niečo proti mne. Ale zistil som, že Kristus je samým srdcom Božím. „Boh tak miloval svet, že dal Svojho jednorodného Syna, aby každý, kto v Neho verí, nezahynul, ale mal večný život.“

No, On prichádza prvý, aby zvíťazil. A tá vec, ktorú diabol vložil do sveta, bola nenávisť. A On prišiel premôcť nenávisť. Keď vyhrávame svoje boje, a tak ďalej, vo svetových bojoch, to vždy zanecháva

nenávisť; pretože bitky tohto druhu sú z nepriateľa. Ale Kristus prišiel s láskou, aby premohol nenávisť, aby miloval tých, ktorí boli nemilovateľní. Prišiel s inou zbraňou. A On sa pokoril, bol učinенý o čosi menším od Anjelov, aby utrpel smrť a dal príklad. A keď bol tu na zemi, chodil medzi ľuďmi.

³¹ On dokázal možnosti Svojich bojových zbraní, keď uzdravoval chorých. Keď vzal tých päť malých chlebov a dva kúsky ryby a nasýtil päťtisíc ľudí, dokázal, že On má moc nad každým atómom, ktorý existuje. Nielenže stvoril ryby, ale stvoril aj upečené ryby. Nielenže v týchto chleboch stvoril pšenicu, ale v týchto chleboch stvoril uvarenú pšenicu. Ukázalo to, že On bol tým veľkým a mocným Premožiteľom. Nielenže vzal vodu z prameňa, ale premenil tú vodu z prameňa na víno. Dokázal, že má dobyvateľskú moc k premoženiu. A On miloval a Jeho zbraňou bola láska.

³² No, všimnite si. Potom, keď to On urobil, keď jedného dňa stál vedľa Lazárovho hrobu a tam bol človek, ktorý bol mŕtvy a pochovaný už štyri dni. Dokonca tí, čo tam boli, povedali, „Teraz už páchne.“ Odpadol mu nos; kožné červy sa v ňom už vŕtali. A Ježiš tam stojí ako mocný Dobyvateľ a hovorí Marte a Márii, „Či som vám nepovedal, 'Keď budete veriť, uvidíte slávu Božiu?'“ On práve prehovoril (keď povedali, „Náš brat je mŕtvy,“ a tak ďalej), povedal, „Ja som Vzkriesenie a Život. Ten, kto verí vo Mňa, hoci by bol mŕtvy, bude žiť. A ktokoľvek žije a verí vo Mňa, nikdy nezomrie. Či som vám len nepovedal, že tá večná požehnaná moc leží vo Mne?“ On nikdy neurobil len nejaké vyhlásenie; On bol schopný vykonať všetko, čo povedal, lebo On bol mocný Premožiteľ.

³³ Nebýval v ňom nikto iný ako Sám Všemohúci Boh. Prebýval v ňom, skrýval sa, bol zaclonený ľudským telom ako človek, ale bol to Ten veľký a mocný. Mohol znovu stvoriť. On mohol vytvárať nové veci. On mohol prehovoriť a to, o čo by prosil, by Mu bolo v tom momente dané. Ale On sa pokoril; držal sa na nízkej úrovni. Chcel byť príkladom. On chcel byť tým pravým druhom Dobyvateľa a On Ním bol. No, On dokázal, že je.

Ako som často hovoril na svojich zhromaždeniach, možno to bude dnes ráno v tejto skupine ľudí na svedectvo, v toto krásne veľkonočné ráno. Jedna pani, patriaca do určitej cirkvi, ktorá neverí v prijatie Krvi Pána Ježiša... „Bez preliatia Krvi nie je odpustenie hriechu.“ Povedala mi, že ten človek je len prorok, ohromný človek, a ja som ho urobil Božstvom. Povedal som, „On bol Božstvo. On bol Boh.“

Ona povedala, „Snažíš sa Ho urobiť príliš veľkým.“

Povedal som, „Neexistujú žiadne slová, ktoré by vyjadrili Jeho veľkosť.“ Ľudský jazyk ešte nenašiel ten správny výraz.

³⁶ Keď sme sa jedného dňa rozprávali s jedným mužom, diplomatom z Washingtonu, DC, a on povedal, ako malé svedectvo na raňajkách, kde sme mali spoločenstvo, povedal, „Brat Branham, ja som bol celý svoj život Luteránom.“ Ale on povedal, „Jedného dňa, keď som navštívil jedno starodávne prebudenie,“ povedal, „Kľakol som si k oltáru a chcel som zažiť skúsenosť s Bohom.“ Povedal, „A keď som tam bol na kolenách...“ No, toto je diplomat z Washingtonu, ktorý dokonca slúžil za prezidenta Coolidgeho. A keď sa pozrel hore, povedal, „Videl som videnie Ježiša.“ Povedal, „Som schopný plynulo hovoriť deviatimi rôznymi jazykmi.“ On povedal, „Ale nemohol som nájsť ani jedno vhodné slovo z tých deviatich jazykov.“ On povedal, „Tak som len zodvihol ruku a On mi dal nový jazyk, aby som ním hovoril.“ On povedal, „Práve som videl slávu Jeho tváre.“

³⁷ Táto pani mi hovorí, povedala, „Brat Branham, Ježiš nebol nič iné ako človek, len prorok.“

Povedal som, „On bol Boh, moja sestra.“

Ona povedala, „Ty Ho robíš Božským, ale On nie je.“ A tak povedala, „Biblia hovorí, že na ceste k miestu, kde bol Lazár uložený v hrobe, zaplakal.“

Iste, On bol samotným srdcom Božím. On trpel tak, ako trpíme my. On bol telom, ako sme my telom. On niesol vo Svojom tele tie isté túžby a veci, ktoré máme my. A predsa, aby sa stal dokonalou Obeťou, On to musel mať. On to mal. Ale ja som povedal... Ona povedala, „On plakal a išiel dolu k hrobu Lazára.“

Povedal som, „Ale, ó, pani, to je pravda. On bol Človek, keď plakal. Ale keď tam stál vedľa toho hrobu, kde ležali tichí mŕtvi, kde ležalo zhnité prikryté telo, keď povedal, „Odvaľte ten kameň.“ Stiahol svoje útle telo a zvolal, „Lazár, vyjdi von!“ A muž, ktorý bol mŕtvy štyri dni, sa postavil na nohy.“

Čo to bolo? Porušenie poznalo svojho Stvoriteľa. Duša poznala svojho Majstra. A ten veľký a mocný Víťaz tam dokázal, že On má moc nad smrťou, peklom a hrobom.

Iste, to naše srdce vzrušuje. Hovoríte o bití miskami a o trúbení na trúbky? Svet by mal byť dnes ráno v jubileu, ako to ešte nikdy nebolo, kričanie a výkriky Jeho ľudu, pretože toto je ten pamätný deň, keď On porazil toho posledného nepriateľa a nás zajatých oslobodil.

43 Áno, On bol človekom. To je pravda. On dokázal, že je Človek, a dokázal, že je Boh. Jednej noci, keď to veľké rozbúrené more, ktoré vzalo tisíce životov... Možno niektoré z vás matiek tu dnes ráno, vaši chlapci zomreli tam na rozbúrenom mori, možno sa potopili pod vlnami na širokých bojových poliach tohto sveta. Niektorí z vašich milovaných tam ležia, možno za morom.

Ale jedného večera, keď On ležal v tom malom člne a vlny Ho hojdali na mori ako nejakú zátku od fľaše, On zodvihol nohu a položil ju na okraj člna. Pozrel sa hore do neba a povedal, „Ticho!“ A k tým vlnám povedal, „Utište sa!“ A to mocné more sa vyrovnalo, až na ňom nebolo žiadnej vlnky. Iste, On bol [Bohom].

46 Je pravda, že hladoval ako človek. Keď zostúpil z vrchu a bol hladný a hľadel na strom, aby niečo zjedol, On bol človekom. Ale keď vzal tých päť chlebov a pár rýb a nasýtil päťtisíc, On bol viac ako človek.

Keď zomrel pred tisícdeväťsto rokmi, (akoby predvčerom), visiac na kríži, kričiac o milosrdenstvo, „Môj Bože, môj Bože, prečo si Ma opustil?“ On zomrel ako Človek. Ale dnes ráno pred tisícdeväťsto a čosi rokmi, On dokázal, kým je. Dal poslednú pečať Svojho Mesiášstva, keď zlomil putá smrti a pekla a víťazne vstal z hrobu - „Ja som živý naveky. A pretože Ja žijem, žijete aj vy.“

To je ten Dobyvateľ. Hovoríte o tom, ako si odtrhnete zásteru a zamávate ňou. Ľudia hovoria, že sme blázni, lebo kričíme a bežíme a kričíme a výskame. Oni nikdy nepocítili víťazné vibrácie neba, že, „Boj sa skončil.“ Náš veľký mocný Dobyvateľ získal každé víťazstvo. On stojí Sám dnes ráno nedotknutý.

49 Keď On prišiel na zem, oni Mu dali to najnižšie meno, ktoré Mu mohli dať, fanatik. Nazývali Ho Belzebúb, knieža diablov. To je pravda. Išiel do najnižšieho mesta na zemi, do Jericha, a ten najmenší muž v meste sa musel dívať dolu, aby Ho videl. Ale keď Ho Boh pred tisícdeväťsto rokmi vzkriesil... To je to, čo Mu človek urobil. Ale zbraňou lásky On premohol každého diabla.

A Boh Ho vyzdvihol tak vysoko a dal Mu Meno nad každé meno, ktoré je pomenované na nebi i na zemi. Každé meno v nebi sa skláňa pred Menom Ježiš. Každý anjel, každý panovník, všetko sa skláňa pred menom Ježiš. Každý jazyk Ho vyzná; každé koleno sa Mu skloní. A On vystúpil tak vysoko, až sa musel pozrieť dolu, aby videl nebesia. To je mocný Dobyvateľ. To je Ten, ktorý to dokázal. Keď opustil zem (potom, ako sme to včera večer preberali), On mal kľúče smrti a

pekla, ktoré Mu viseli na boku (Amen.), „Neboj sa, Ja som Ten, ktorý som bol mŕtvy a som znovu živý naveky. „A...“ („a“ je spojka), „mám kľúče smrti a pekla, visiace rovno tu.“ Hovorte o Dobyvateľovi... „A pretože som zvíťazil, urobil som len hradskú cestu, aby ste mohli cestovať.“

⁵¹ Človek bol odmietnutý z neba; hradské cesty boli uzavreté. Neboli žiadne cesty. Ale tam, kde neboli žiadne cesty, On prišiel, aby jednu urobil. Ó. Prvá línia boli démoni pochybnosti, ďalšou predsudok, ďalšou sebeckosť; táto zem bola pokrytá líniami démonskej moci; potom choroba, choroby. Ale keď začal vystupovať do neba... Včera večer sme o Ňom kázali, ako vyšiel z pekla s kľúčmi smrti a pekla na Svojom boku. Dnes ráno Ho vyzdvihujeme. Haleluja! Keď vstal, bol triumfom. A keď išiel hore, zlomil každú diablovu moc, ktorá drží človeka. Vystúpil na výsosť a dal ľuďom dary, dar Ducha Svätého. Ten mocný Víťaz, On stojí dnes ráno Sám. A medzi Ním a každým veriacim je tá požehnaná stará hradská cesta svätosti, po ktorej budú kráčať spravodliví. Nie je žiadna možnosť úniku. Je len jedna línia odrezaná od Slávy. Zanechal krvavé stopy, keď prechádzal chodbami démonských síl a urobil pre nás cestu od dola až hore. Dnes ráno sedí vysoko ako mocný Dobyvateľ.

⁵² Jeho ľud má jubileum. Desiatky tisícov ľudí po celom svete kričia víťazstvo.

Sledoval som toto staré chladné formálne pripájanie sa ku cirkvi. Viem si predstaviť, že by niekto povedal... Ukážem vám to odpadnutie.

Tu, hneď, ako skončila prvá vojna, prichádzalo tu po ceste posolstvo, ktoré išlo z autobusu spoločnosti Greyhound. Oni povedali, „Čo je to za hluk? O čo ide?“

A niekto povedal, „Pozrite sa sem, tu sú noviny. Vojna práve skončila.“

A všetci plakali a kričali, ale jedna žena povedala, „Ó, prečo sa to tak muselo skončiť?“ Povedala, „Keby to mohlo trvať o pár dní dlhšie,“ povedala, „My sme si s Johnom tak dobre ľahko žili.“ Povedala, „Hoveli by sme si.“

Vzadu alebo v strede autobusu stál jeden muž; schytil tú ženu a takmer ju vyhodil cez dvere. A keď polícia toho muža zatkla, povedal, „Dôvod, prečo som to urobil,“ povedal, „tá žena nemala nikoho, o koho by mala starosť. Ale ja tam mám dvoch chlapcov.“ Povedal, „Nemohol som zadržať svoje emócie.“

⁵⁸ Ó, brat. Mám tam otca. Mám tam milovaných. To je niečo pre mňa, keď Ježiš zvíťazil. Mám ženu. Mám dieťa. Mám milovaných. Ten veľký mocný Dobývateľ! Môžete ma nazývať fanatikom, náboženským fanatikom, ako len chcete. Ale keď pomyslím na tú veľkú vojnu, je to urovnané; cena je zaplatená; víťazstvo je získané. Ježiš vstal z mŕtvych, posledná pečať Jeho Mesiášstva, že je po všetkom. On je dnes ráno nažive s kľúčmi smrti a pekla. Mám milovaných, ktorí sú tam za hranicou. Som na tejto veľkej starej hradскеj a idem tam, aby som ich videl. Nemyslite si, že som blázon. Ó, ale som tak šťastný, že je to všetko vybavené. Je to zakončené dielo.

Žijúc, On ma miloval; zomierajúc, On ma spasil;

Pochovaný, On odniesol moje hriechy ďaleko;

Vstávajúc, On ma naveky ospravedlnil;

Jedného dňa On prichádza, ó, slávny deň!

⁵⁹ Tento požehnaný starý krst Duchom Svätým, aby nás viedol po tejto nádhernej starej ceste, ó, aké je to slávne! Ako by som sa za to mohol hanbiť? Stojím dnes ráno pri svätom Pavlovi a hovorím toto, „Nehanbím sa za Evanjelium Ježiša Krista, lebo to je moc Božia na spasenie.“ Je to moc nad chorobou. Je to moc nad smrťou. Je to moc nad hrobom.

Keď ten prísny starý apoštol prišiel na koniec svojej cesty a vykopal tam jeho hrob a smrť mu stála tvárou v tvár, smial sa tomu. On povedal, „Smrť, kde je tvoj osteň? Hrob, kde je tvoje víťazstvo?“ Potom zakričal na chválu Božiu, „Ale vďaka Bohu, ktorý nám dáva víťazstvo skrze nášho Pána Ježiša Krista.“ Ten najmocnejší Premožiteľ, ktorý kedy žil, ten najmocnejší Premožiteľ, ktorý kedy zomrel, lebo On bol jediný, ktorý mohol zvíťaziť: zomrieť a zvíťaziť nad samotnou smrťou a znovu povstať v triumfe. On dokázal, čím je. Bola to posledná pečať Jeho Mesiášstva.

⁶² A teraz, náhodou, ak by bol dnes ráno v tejto budove niekto, kto je len vlažným členom cirkvi a nepozná radosť z toho, že sa boj skončil... Ľudia kričia, ľudia sa radujú, ľudia plačú. Poviete, „Čo sa s nimi deje?“ Oni vedia, že je to hotová vec. Je po všetkom. Iste. My [brat Branham tleska rukami – pozn.prekl.] bijeme na bubny. Trúbime na trúby a Evanjelium vychádza. Sláva a moc Božia je známa. A je to hotové dielo; zmluva je podpísaná. Sláva Bohu! Kristus to podpísal Svojou vlastnou Krvou. Boj skončil. Víťazstvo je vyhraté. Ja som to vôbec nevyhral; On to vyhral. Ja som z toho len šťastný. Ó!

⁶³ Keď sa niektorí z tých chlapcov vracali zo zámoria, hovorili mi, keď loď prišla do New Yorku, práve, keď vplávala do prístavu, pozreli sa tam a uvideli sochu Slobody. Je to prvé, čo vidíte stáť. Vstali a niektorí boli chromými veteránmi na palube lode, aby sa na to mohli pozrieť. A keď uvideli tú sochu Slobody, začali plakať. Rozplakali sa. Nemohli si pomôcť. Stáli tam veľkí, vysokí drsní muži, triasli sa a chveli. Nedokázali udržať svoje emócie. Prečo? Bol to znak slobody. Hneď za tou sochou slobody boli pochovaní otec, mama, boli tam milovaní, milá, manželka, dieťa, všetko na tejto zemi, čo bolo pre nich drahé, bolo rovno za ňou. A tesne predtým, ako vošli, rozpoznali to; bola to zem slobodných a domov odvážnych. Iste, to by zatriaslo aj tvojimi emóciami. Tá stará vlajka, ako viala. Pomyslite na to, vojnou poznačený veterán prišiel do prístavu. Iste, bol to nádherný čas.

⁶⁴ Ale, ó, brat, jedno z týchto rán, keď bude trubiť tá stará sionská loď a ja tam uvidím stáť znak, ten starý drsný Kríž, zatiaľ čo vetry budú šľahať na jej staré sivé prapory, ako pôjdu cez hmlu smrti, čo za víťazstvo! No, niet divu, že nemôžeme udržať svoje emócie. Niečo sa stalo; stali sme sa spoluobčanmi. Tá vec je úplná.

⁶⁵ Keď preklenuli ten veľký most medzi severnou a južnou Austráliou, zo Sydney do južného Sydney, ako každý človek vzal... No, išli po celej krajine, aby sa pokúsili nájsť mužov, aby sme to urobili. Tá práca bola taká rozsiahla, a povedali, že nikto to neurobí. Nakoniec jeden muž z Anglicka povedal, „Urobím to.“ A keď prišiel, aby to postavil, preskúšal každú skrutku, ktorá bola použitá na ten most. Jeho reputácia bola v stávke. Skúšal všetko bahno a všetko, čo išlo dolu. Obklopil sa tým najlepším, čo mohol nájsť; on mal tých najlepších mechanikov, tých najlepších chemikov, obklopil sa tým najlepším zo všetkého, čo mohol nájsť.

A nakoniec, keď bol most dokončený a prišiel deň, keď musel byť vyskúšaný, kritici sa postavili nabok a povedali, „To nevydrží, spadne to, je to tam dolu príliš piesočnaté.“

Ale on kopal úplne, hlboko, hlboko dolu. Mal dôveru. Vedel, že všetko bolo preskúšané. A on povedal, „Ja sám ako prvý prejdem cez ten most.“ A keď išiel cez neho, pred starostom, ktorý išiel takto za ním; a tie veľké vlaky, asi šesť vedľa seba, prechádzali a triasli tým mostom. Ten veľký muž, ktorý to urobil, kráčať pred týmto sprievodom, takto, „Ak padne, padnem s ním.“ Ale on v to mal dôveru.

⁶⁸ To je spôsob, akým to urobil náš požehnaný Pán, keď učinil Svoju Cirkev. On preskúšal každú skrutku, všetko, čo je jej súčasťou, lebo to musí byť celé umyté Krvou. A jeden z kritikov stojac naboku

povedal, „Tá banda fanatikov to nedokáže.“ Ale jeden z týchto slávnych dní... Tento veľký, mocný Dobyvateľ dnes víťazne kráča pred nami. Nechajte ju vibrovať, nech si robí, čo chce, On... Nikde v nej nebude ani jedna chyba, lebo On urobil cestu a dokončil ju. Iste.

Myslíme dnes na to, ako sú na tom ľudia: pozrime sa na veci sveta. Ale dovoľ mi niečo povedať, brat, nikdy sa nehanbi za Evanjelium. Ó, brat, ja som len staromódny, znovuzrodený, skrze Ducha Svätého, narodený z Ducha Božieho. Ja som sa tak narodil; to je všetko, čo som, a všetko, čo kedy chcem byť.

⁷⁰ Raz, nedávno, bolo jedno dievča, ktoré odišlo na vysokú školu a bolo to milé mladé dievča. A keď sa vrátila domov, priniesla so sebou niektoré zo svojich vysokoškolských nápadov.

A možno dnes ráno niektorí z vás majú so sebou nejaké svoje nápady zvonku. Možno ste zhromaždili v zbore mnoho vašich nápadov. No, zbaviť sa ich, to je to najlepšie, čo viem.

Potom toto dievča, keď vlak zastavil. Priviedla so sebou jedno mladé dievča, taký typ tých neposedných deciek, viete, ako podľa vzoru Elvise Presleyho. A keď tam stála, viete, vo vlaku... Jej matka bola vonku; stála tam stará žena, celá zjazvená na tvári, malé zohnuté plecia; jednoduché hrubé bavlnené šaty, na pleciach malý šál. A táto malá neposedná dievčina, ktorá bola s ňou, toto ďalšie dievča sa pozrelo dolu a povedalo, „No, kto je tá mizerná, škaredá stará úbožiačka?“

⁷³ No, vieš, to dievča bolo tak zahanbené, že povedala, „Ja neviem,“ pretože ona bola taká naškrobená a mala v hlave toľko svetských myšlienok. A bola to jej vlastná matka.

Keď vystúpila z vlaku, pribehla k nej malá stará matka a objala ju. Ona povedala, „Ó, miláčik, nech Boh žehná tvoje srdiečko.“ A ona sa otočila chrbtom a začala odchádzať, akoby ju nepoznala. Bola v rozpakoch, pretože jej matka bola taká škaredá.

A stalo sa, že ten sprievodca v tom vlaku poznal ich históriu. On tam pristúpil a položil svoje ruky na plece tej dievčiny, otočil ju pred tým publikom a povedal, „Hanba, hanba ti.“ Povedal, „Pamätám si časy, keď bola tvoja matka desaťkrát krajšia ako ty.“ Povedal, „Ona bola... žil som v susedstve.“ A povedal, „Ty si bola malé dieťa a bola si hore v postieľke. A tvoja matka vešala oblečenie na zadnom dvore.“ A povedal, „Zrazu začala horieť pec a celý dom bol v plameňoch. A keď tam tvoja matka bežala, vedela, že si na hornom poschodí, tam hore...“ Povedal, „Ľudia kričali a pokúsili sa ju zastaviť. Ale ona sa im vytrhla a prebehla

cez ten oheň hore na poschodie, vyzliekla si šaty a zabalila ťa do nich. A ona vyšla z toho ohňa a chránila ťa. A ona omdlela na dvore s tebou v náručí.“ A povedal, „Zobrala, čo mala, aby chránila seba a teba.“ Ten dôvod, prečo si dnes pekná, je rovnaký ako dôvod, prečo je ona škaredá. A ty chceš povedať, že sa hanbíš za jazvy svojej matky?“

Myslím, že dnes:

Ak Ježiš sám niesol kríž,

a celý svet bude slobodný?

Pre každého je kríž,

a je tu kríž pre mňa.

⁷⁶ Ak bol Ježiš považovaný týmto svetom za Belzebuba, bol vysmiaty a ohrdnutý, zavesený na kríž a stal sa hanbou za mňa; Som viac ako šťastný, že môžem niesť pohanenie Jeho svätosti. Tak veru. Nazývaný náboženský fanatik, čímkoľvek ma chcete volať, akúkoľvek nálepku na mňa dáte, to to vôbec nezastaví. Dnes ráno som šťastný, že v mojom srdci žije a vládne vzkriesený Kristus. Som jedným z Jeho poddaných. Verím, že aj vy.

⁷⁷ Náš čas uplynul. Je presne sedem hodín, keď sme si povedali, že rozpustíme zhromaždenie. Ďalšie bohoslužby sa začnú odteraz asi o dve hodiny, o deväť tridsať.

Skloňme na chvíľu svoje hlavy v modlitbe.

Požehnaný nebeský Otče, uplynulo štyridsaťpäť minút, Slovo vyšlo. Naše srdcia sú šťastné. Je jubileum, nielen jubileum na jeden deň, ale jubileum na večnosť. Anjeli spievajú v Sláve. Ó, Bože, Cirkev, víťaziac, spieva. Zvony radosti zvoní. Duše, ktoré boli kedysi odsúdené na smrť a išli zomrieť a do diablovho hrobu, diabol bol porazený. Smrť bola podmanená. Hrob bol dobytý. Choroba bola podrobená. Povera bola podrobená. Zloba bola podmanená. Nenávisť bola podmanená. Ľahostajnosť bola podmanená. Naškrobenosť bola dobytá. Boli podmanené vlastné spôsoby. Všetko je podmanené. Kristus je veľký Premožiteľ.

Hľa, hľa, ten mocný Dobývateľ (povedal básnik),

Hľa, hľad' na Neho, ako je jasne viditeľný.

Lebo On je ten mocný víťaz,

keďže On roztrhol tú oponu vo dvoje.

79 Roztrhol oponu, ktorá skrývala Boha pred človekom a teraz Boh prebýva medzi ľuďmi. Roztrhol oponu, ktorá skrývala Božie uzdravenie. Roztrhol oponu, ktorá skrývala Božie požehnanie. Roztrhol oponu, ktorá zakrývala Božiu radosť. Roztrhol oponu, ktorá chránila Boží pokoj. Teraz je tá opona roztrhnutá na dve časti. So Svojou vlastnou Krvou kráča ako Dobyvateľ. Boj sa skončil; On nám to dokázal vo Svojom vzkriesení. A teraz je Duch Svätý svedkom, poslal nás, aby nás viedol.

Ó, večný Bože, ak je tu dnes ráno niekto, kto sa len táral popri tej hradskej a na ňu a z nej, padal na kraj cesty, nikdy nebol schopný kráčať uprostred s veľkými hrdinami, veľkými hrdinami, ktorí prešliapali stred cesty, dnes ráno sa modlíme, aby odovzdali svoje všetko Tebe a vyšli a tešili sa z toho veľkého víťazstva, ktoré získal náš vzkriesený Pán. Udeľ to, Otče, lebo to prosíme v Kristovom Mene.

81 A zatiaľ čo máme sklonené hlavy, som zvedavý, či by si v tomto okamihu zdvihol ruky ku Kristovi a povedal by si, „Kriste, vážim si, už sa za Teba nikdy nebudem hanbiť. Bol som trochu plachý.“ Nech ťa Boh žehná, pani. Nech ťa Boh žehná, pane. Nech vás Boh žehná a vás. Ó, tie ruky sú všade. „Bol som trochu plachý. Hanbil som sa. A skutočne teraz vidím svoju pozíciu. Nemal som to nikdy robiť. Mal by som rovno vystúpiť, vydať svoje svedectvo. Mal by som byť presne taký.“ Mal by som povedať každému, že som znovuzrodený. Mal by som povedať každému, že som prijal Ducha Svätého. Nehanbím sa za Evanjelium, lebo to je moc Božia na spasenie. Chcem byť skutočným Kresťanom, ktorý ide vpred. Nebol som ním, ale s Božou pomocou od tohto Veľkonočného rána budem. Budem. Zdvihli by ste teraz ešte niekto ruky predtým, ako sa pomodlíme? Nech ťa Boh žehná, teba, teba.

82 Ó, pozrite sa na tie rozhodnutia. Najmenej dvadsaťpäť alebo tridsať, ktorí dnes ráno sedeli v tejto malej skupine ľudí a urobili rozhodnutie. Od tohoto rána veľkého triumfu idú z Božej milosti vyniknúť a nebudú sa hanbiť za Evanjelium, lebo to je moc Božia na spasenie.

Ó, Bože, ako sú tieto ruky zdvihnuté a hudba príjemne znie na ceste, ako sme prešli zo smrti do života, lebo si povedal, „Ten, kto počúva Moje slová a verí v Toho, ktorý Ma poslal, má večný život.“ Oni prešli zo smrti do Života, pretože Ty si sa stal smrťou, aby sa mohli stať Životom skrze Tvoje zmŕtvychvstanie. Bol si učený nižším od Anjelov, zostúpil si, aby si bol človekom, vyšiel si spoza tej veľkej Teofánie a stal si sa telom a mal si Krv a preliat si tú Krv, aby si mohol urobiť cestu úniku pre nás všetkých... Potom si to nielen urobil (čítame v Biblii), ale

Ty si to neomylné dokázal tým, že si vstal z mŕtvych a kriesil si mŕtvych, keď si bol tu na zemi; nielen to, ale Ty dávaš, učinil si to dvojitém dôkazom, ako si to urobil Abrahámovi; No, okrem toho si poslal späť Ducha Svätého ako Svedka. A my máme Jeho požehnanú Prítomnosť s nami a v nás, vedie nás, vedie nás do všetkej Pravdy a Svetla.

⁸⁴ Ďakujeme Ti za tých mnoho rúk, ktoré dnes ráno vstali a povedali, „Teraz beriem Krista za svojho.“ Ó, Bože, ak nikdy neboli pokrstení vo vode, ktorá predstavuje tú veľkú smrť, pohreb a vzkriesenie ich požehnaného Pána, nech sa dnes ráno vrátia na zhromaždenie a prinesú svoje oblečenie a nech sú pripravení ísť dolu do tohto ľadového bazéna. Udeľ to, Otče.

Požehnaj nás. Odpusť nám naše hriechy. Budeme Ti vzdávať chválu v priebehu budúcich vekov. Keď ten boj skončí, keď sa všetok dym rozptýli a tá radosť bude dokončená z týchto pozemských pier, kde Ťa budeme chváliť so všetkým, čo máme, budeme musieť mať nové hlasy, nové bytosti, aby sme Ťa chválili... Nech potom vojdeme s radosťou. Lebo to prosíme v Kristovom Mene. Amen.

⁸⁶ Postavme sa teraz na naše nohy. [Brat Branham sa s niekým rozpráva. – pozn.prekl.] Nezabudnite na bohoslužby, deväť tridsať. Chodte domov a naraňajkujte sa. Vráťte sa, očakávame, že budeme spolu. A potom večer, pamätajte. Musím dnes popoludní ísť preč, študovať a modliť sa.

Lebo hovorím vám, že Kristus žije. Nie je mŕtvy. A ja verím z celého svojho srdca, že bude dnes večer v tejto budove, aby ukázal, že On je nažive, aby robil tie isté veci, ktoré robil v to prvé veľkonočné ráno a počas Svojej životnej cesty. Ak to tak nie je, potom som falošným prorokom. Som tak rád, že viem v tejto veľkej temnej hodine, že teraz žijeme, keď všetka nádej je zdanlivo preč, Kristus je pevná Skala, na ktorej môžeme stáť, všetky ostatné pôdy sú plávajúce piesky. V poriadku.

⁸⁸ Naša malá pieseň na záver na rozpustenie zhromaždenia, „Vezmi so sebou Meno Ježiš.“ Všetci teraz spolu.

Vezmi so sebou Meno Ježiš.

Dieťa žiaľu, bolesti;

Dá ti radosť,...

Obráťte sa za seba a potraсте si ruky a povedzte, „Chvála Pánovi,“ niekomu druhému.

Vzácné Meno, ó, aké sladké!

Nádej zeme, radosť neba.

No, všetci sa teraz pozrite sem. Chváľme Ho. Zdvihnime len ruky a povedzme, „Ďakujem ti, Pane, že si zachránil moju dušu.“ V poriadku, všetci.

Ďakujem Ti, Pane, že si zachránil moju dušu.

Ďakujem Ti, Pane, že si ma uzdravil.

Ďakujem Ti, Pane, že si mi dal

Tvoje veľké spasenie, také plné a zdarma.

⁹¹ Aká požehnaná vec. Milujete Ho? Povedzte, „Amen.“ [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ – pozn.prekl.] Ó, všetko je teraz dokončené, deti. Všetko skončilo; už nie je žiaden boj; už nie je vojna, nič, čo by ste museli robiť; to je už hotové. My sa len radujeme. Ó. Sme v Ňom úplní.

.. opierajúc sa,

v bezpečí a chránený pred všetkou panikou.

Opieram sa, opieram,

o večné Rameno sa opieram.

Ó, aké milé kráčať týmto pútnickým spôsobom,

opieram sa o večné Rameno.

Ó, aká jasná cesta rastie zo dňa na deň,

opierajúc sa o večné Rameno.

Opieram sa, opieram,

v bezpečí a chránený pred všetkou panikou.

Opieram sa, opieram,

o večné Rameno sa opieram.

Vy, ktorí môžete a máte vreckovku, vyberte ju.

... ó, opieram,

v bezpečí a chránený pred všetkou panikou;

Opieram sa, opieram,

o večné Rameno sa opieram.

No, vaša Biblia...

*Opieram sa, opieram,
v bezpečí a chránený pred všetkou panikou.*

*Opieram sa, opieram,
opierajúc sa o večné rameno.*

⁹² Čo je to? V bezpečí a zaistený, kompletne, všetko je skončené, boj skončil, posledná pečať bola zlomená, On vystúpil. Haleluja.

*Opieram sa, opieram,
v bezpečí a chránený pred všetkou panikou.*

*Opieram sa, opieram,
o večné Rameno sa opieram.*

⁹³ No, skloňme svoje hlavy k prachu, z ktorého nás Boh vzal, kde jedného dňa vystúpime z prachu zeme. Lebo náš Pán, privedený z prachu, išiel do prachu, aby nám dal Svojho nesmrteľného Ducha; Vystúpil z prachu. A všetci tí, ktorí sú v Nom, s Ním jedného dňa vystúpia do krajov požehnaných.

Ako máme sklonené hlavy. Vidím, že brat Smith je dnes ráno v našom strede, pastor Cirkvi Božej; volal mi včera večer. Brat Smith, mohol by si len prísť sem. Som teraz zvedavý, či nás brat Smith v modlitbe prepustí. Keď sa ponáhľate do svojich domovov, naraňajkujte sa a vráťte sa na službu nedeľnej školy a na službu krstu, ktorá začne hneď o deväť tridsať. Skloníme svoje hlavy, zatiaľ čo... Brat Smith, rozpusti nás modlitbou.

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v auguste 2021.

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD, SD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí